

CULTURA LA BISBAL D'EMPORDÀ - 7 abril 2010 2.00 h

Miquel Abras parla de la part més fosca de l'amor en el seu tercer disc, «Temps de zel»

■ Sortirà a la venda dimarts vinent i el presentarà a Barcelona el 15 de maig

Abras, en una de les imatges promocionals, realitzades a la platja de Pals, de les quals ha sortit també la portada del disc: Abras a contrallum, amb la guitarra a l'esquena. MARTA PICH.

X. CASTILLÓN - LA BISBAL D'EMPORDÀ

«Vaig a contracorrent de tot el que està sortint ara. Em sento sol, però molt bé», afirma **Miquel Abras**, que es declara consumidor de música molt variada, inclòs l'*indie-pop* o el *pop-folk* que grups com ara Manel han posat de moda, però al bisbalenc les modes l'importen més aviat poc. «Més que *indie* prefereixo l'adjectiu d'*autèntic*. Les persones i els grups han de ser autèntics», subratlla Abras, utilitzant un terme que alguns poden considerar desfasat. Però ja hem dit que ell va al seu aire, sense manies ni prejudicis. La seva proposta vol arribar al gran públic sense perdre l'essència ni vendre's l'ànima al diable: «En el disc anterior vam donar una imatge equivocada de mi, com si jo fos un solista melòdic. Per això en el disc hem volgut evitar que sortís a la portada la meua cara en primer terme: hem apostat per una imatge més rockera. De la mateixa manera que ningú no es refereix a Springsteen o Calamaro com a cantants melòdics, encara que també cantin balades, crec que tampoc no és exacte que m'apliquin a mi aquest concepte, que pot ser confús.»

De fet, tot i que Abras sigui l'autor de les 12 cançons del disc, *Temps de zel* ha estat un treball molt de grup, amb la participació d'Alexandre Rexach (guitarres), Carlus Ramió (baix) i Roger Guardia (bateria) en la producció del nou àlbum, juntament amb Abras i Jesús Rovira (Lax'n'Busto), que ha

gravat el disc a l'estudi **La Casa Murada**, de Banyeres del Penedès. Aquest és un disc «molt personal» i amb escasses aportacions externes. Com a curiositat, Salvi Cufí, director de Música Global, fa cors en dues cançons.

«L'últim adéu»

«A tots, en qualsevol moment de la nostra vida, ens poden diagnosticar una malaltia que ens allunyi dels que estímem», explica Miquel Abras en el seu web, www.miquelabras.com, sobre la cançó que ha estat triada com a curiós (per la temàtica) primer single d'aquest disc, amb un videoclip realitzat per l'amerenc **Albert Blanch**. Per contra, el disc s'obre amb la cançó més optimista, en la qual no es parla d'adulteris, desenamoraments i amors no correspostos, com en altres temes del disc, sinó d'«un sentiment d'amor ocult cap a una altra persona», inspirat remotament per un episodi de *Futurama*, una de les debilitats d'Abras. El músic bisbalenc presentarà el disc el 15 de maig a la sala Luz de Gas, dins del Festival de Guitarra de Barcelona.